

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.526 van 24 juni 1998
in de zaak A. 41.534/X-7392.**

In zake : Jozef GORISSEN,
wonende te 2090 STABROEK,
Kleine Molenweg 86

tegen :

1. de gemeente STABROEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

tussenkommende partij :

Ria DE REN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN PUTTEN,
kantoor houdende te 2940 STABROEK-HOEVENEN,
Frans Oomsplein 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef GORISSEN
op 6 november 1989 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 4 september 1989 van het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente
Stabroek waarbij aan Ria DE REN de bouwvergunning wordt
verleend voor het oprichten van een autobergplaats op
een perceel gelegen te Stabroek, Kleine Molenweg 88,
kadastraal bekend Sectie C, nr. 235 h5;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 26 januari 1990;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1990
die de tussenkomst van Ria DE REN toelaat;

Gezien de memories van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. LEROY die, loco Advocaat A. DE SMEDT verschijnt voor verzoeker, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat B. HEYSSE, die loco Advocaat D. VAN PUTTEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij onontvankelijk is omdat zij te laat werd ingediend; dat de bedoelde memorie uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat verzoeker geen memorie van wederantwoord heeft ingediend; dat uit de door het auditoraat gevoerde briefwisseling evenwel blijkt dat hij een voortdurende belangstelling heeft vertoond voor zijn beroep; dat de exceptie die de eerste verwerende partij in dat verband in de laatste memorie opwerpt, niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het eerste middel is afgeleid uit de machtsafwending; dat verzoeker laat gelden wat volgt :

"Ten eerste heeft het Bestuur van de Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening die in een stedenbouwkundig attest dd. 27 september 1983 een advies van herverkaveling geeft, zijn bevoegdheid van haar wettelijk doel afgewend door over een hernieuwde bouwaanvraag gunstig te adviseren dd. 8 augustus 1989, zonder dat de nieuwe beoordeling van de plaatselijke toestand het gevolg is van een juistere of volledigere kennis ervan.

Vertoger meent dan ook de feitelijke bewijzen van de machtsafwending te halen uit de opeenvolging van de administratieve beslissingen en hun onderlinge tegenspraak.

Aldus wordt de intentie aangetoond in hoofde van de bevoegde openbare overheid mevrouw DE REN te bevoordelen ten nadele van vertoger.

Ten tweede is er ook machtsafwending in hoofde van de gemeente Stabroek, meer bepaald door het besluit van haar orgaan, het College van Burgemeester en Schepenen, dd. 4 september 1989.

De gemeente heeft aldus een wettelijk toegekende bevoegdheid aangewend voor een ander doel dan dat waartoe zij deze bevoegdheid heeft ontvangen.

(...)

In casu is er hoegenaamd geen sprake van een oogmerk bestaande uit een esthetische, sociale en economische ordening van de gemeente.

Dit blijkt uit het besluit van het College dd. 4 september 1989 omdat, door het verlenen van de bouwvergunning, een gemeentelijke ordening wordt nagestreefd die eerder schade toebrengt aan de buurman van het betrokken perceel, m.n. vertoger, dan voordeel voor de eigenaar van het perceel en voor de wijk, zoals reeds vermeld";

Overwegende dat de bestreden beslissing vergunning verleent voor het bouwen van een garage op

een onbebouwde eigendom van $\pm 53 \text{ m}^2$ van de tussenkomende partij gelegen tussen de openbare weg en de grond van verzoeker en waarover verzoeker een recht van uitweg heeft over een breedte van 1,60 m; dat een bouwvergunning bij bepaling strekt tot het voordeel van diegene die haar heeft aangevraagd; dat daaruit echter niet volgt dat zij het gevolg is van machtsafwending; dat terzake de machtsafwending evenmin kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de vergunning, die aanvankelijk werd geweigerd, nadien zou zijn verleend "zonder dat de nieuwe beoordeling van de plaatselijke toestand het gevolg is van een juistere of vollediger kennis ervan" of nog "uit de opeenvolging van de administratieve beslissingen en hun onderlinge tegenspraak"; dat het middel niet met pertinente gegevens wordt gestaafd; dat er geen grond is tot verwijzing van de zaak naar de Algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel doet gelden wat volgt :

"Dit getuigt bovendien van een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, aangezien er enerzijds een alternatieve, geschikte oplossing bestaat en anderzijds het voordeel voor de aanvrager die nog niet eens een rijbewijs bezit, allerminst opweegt tegen de schade voor vertoger.

Ook esthetisch is vermelde bouwvergunning niet verantwoord.

De woning van vertoger wordt afgesloten van de openbare weg en de straat wordt ontsierd door een lange muur.

Bovendien moet voor particuliere garages de voorkeur gegeven worden aan onderbrenging in het hoofdgebouw, wat in casu mogelijk is";

Overwegende dat het middel niet de wettigheid van de bestreden beslissing betreft; dat de Raad van State niet bevoegd is de door de overheid gedane beoordeling van de aanvraag over te doen; dat het middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierenwintig juni 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.